LIBRARY AND INFORMATION CENTER
MAHIDOL UNIVERSITY

24 JAN 2002

AN APPLICATION OF SELF – EFFICACY THEORY AND SOCIAL SUPPORT TO BEHAVIORAL MODIFICATION AMONG TYPE 2 DIABETES MELLITUS PATIENTS IN SAMKO HOSPITAL, ANGTHONG PROVINCE

THAWEERAT WAELADEE

With compliments
of
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL SCIENCES
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2001

ISBN 974-04-0926-1

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
T368a
2001
c.2

Copyright by Mahidol University

4236369 PHPH/M : MAJOR : HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL SCIENCES; M.Sc. (PUBLIC HEALTH)
KEY WORDS : SELF - EFFICACY / SOCIAL SUPPORT / BEHAVIORAL MODIFICATION / TYPE 2 DIABETICS

THAWEERAT WAELADEE : AN APPLICATION OF SELF-EFFICACY THEORY AND SOCIAL SUPPORT TO BEHAVIORAL MODIFICATION AMONG TYPE 2 DIABETES MELLITUS PATIENTS IN SAMKO HOSPITAL, ANGTHONG PROVINCE. THESIS ADVISORS: VASON SILPASUWAN, Dr.P.H., WASANA JUNSAWANG, M.A., THARADOL KENGGANPANICH, M.A. 159 p. ISBN 974-04-0926-1

Diabetes mellitus is a chronic non – communicable disease which has an increase in incidence every year. If patients with diabetes have improper self – care behavior and discontinue their treatment, they may have complications. The goal of treating diabetes is to prevent complications by controlling blood sugar levels. Dietary control, physical exercise, and compliance with a medical regimen are necessary to control blood sugar levels.

This study was a quasi-experimental design to assess the effectiveness of a health education program applying the Self-Efficacy Theory and Social Support on behavioral modification among type 2 diabetic patients. The sample consisted of 80 patients who attended the diabetic clinic at Samko Hospital, Angthong Province.They were divided into an experimental and a comparison groups in equal number. The experimental group received the health education program through participatory learning. The comparison group received the regular services of the hospital. The program was conducted for 13 weeks. An interview technique with a structured questionnaire and fasting blood sugar tests were used for data collection before and after the experiment which was conducted from November 2000 – February 2001. Percentage, mean, Standard deviation, Paired - sample t – test, Student's t – test, Pearson's product moment correlation coefficient, and One - way ANOVA were used for data analysis.

Results showed that the health education program could significantly increase knowledge about DM, and about self – efficacy, outcome expectation and behavior regarding dietary control, physical exercise, and compliance with the medical regimen. Regarding foot care behavior, it was found that there was no significant change in the experimental group but it was significantly better than the comparison group. In addition, after the program, the experimental group had statistically decreased fasting blood sugar levels compared to their levels before the program and to those of the comparison group. Therefore, this program should be applied to behavioral modification among other groups in a similar context.

Copyright by Mahidol University

4236376 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ : วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)

ทวีรัตน์ เวลาดี : การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โรงพยาบาลสามโก้ จังหวัดอ่างทอง (AN APPLICATION OF SELF – EFFICACY THEORY AND SOCIAL SUPPORT TO BEHAVIORAL MODIFICATION AMONG TYPE 2 DIABETES MELLITUS PATIENTS IN SAMKO HOSPITAL, ANGTHONG PROVINCE). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: วสันต์ ศิลปสุวรรณ, Dr.P.H., วาสนา จันทร์สว่าง, ศศ.ม., ธราดล เก่งการพานิช, พบ.ม. 159 หน้า. ISBN 974-04-0926-1

เบาหวานเป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ถ้าผู้ป่วยมีการดูแลตนเองไม่ถูกต้องเหมาะสมตลอดจนการรักษาที่ไม่ต่อเนื่องจะทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆตามมา ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวานคือการป้องกันภาวะแทรกซ้อนของโรคโดยการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในเกณฑ์ปกติหรือใกล้เคียงระดับปกติตลอดเวลา การจะควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้นั้นผู้ป่วยจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ถูกต้องเหมาะสมอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะพฤติกรรมการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การรับประทานยา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาที่ประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การรับประทานยา และการดูแลสุขภาพเท้า กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มารับบริการที่คลินิกเบาหวาน ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสามโก้ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบกลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมที่จัดขึ้นโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม กลุ่มเปรียบเทียบได้รับการบริการตามปกติของโรงพยาบาล ระยะเวลาดำเนินการศึกษาตั้งแต่ พฤศจิกายน 2543 – กุมภาพันธ์ 2544 รวม 13 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบสัมภาษณ์และผลการตรวจหาค่าระดับน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารเช้า (FBS) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน, Paired - sample t – test, Student's t – test, and One - way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมสุขศึกษาที่ใช้ดำเนินการสามารถส่งผลให้ผู้ป่วยเบาหวานในกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การรับรู้ความสามารถตนเอง ความคาดหวังในผลดีของการปฏิบัติ และพฤติกรรมการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย และการรับประทานยาดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการดูแลสุขภาพเท้าพบว่าดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองเล็กน้อยไม่แตกต่างทางสถิติ แต่ดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าระดับน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารเช้า (FBS) ลดลงกว่าก่อนการทดลองและลดลงมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถนำโปรแกรมสุขศึกษาดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ได้

Copyright by Mahidol University